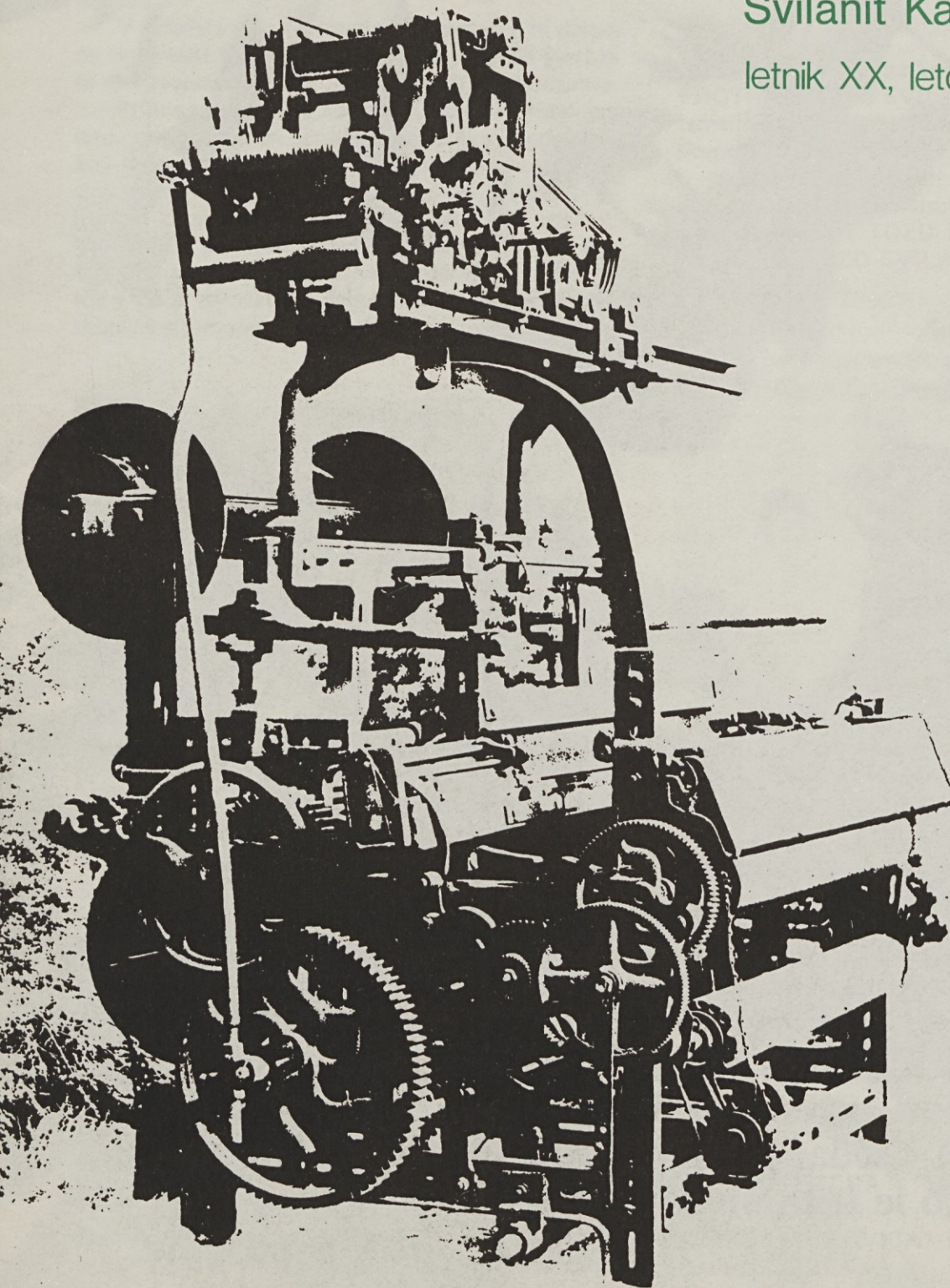

KAMNIŠKI TEKSTILEC

glasilo delovne
organizacije
Svilanit Kamnik

letnik XX, leto 1982, št. **3-4**

V mesec maj – PRAZNIK DELA, PRAZNIK MLADOSTI – stopamo brez TITA, vendar z njegovo mislijo in vizijo. TITO ni nikoli klonil pred nobenimi težavami, pred nobenimi ljudmi, povsod je našel izhod iz težav. Tudi mi ne smemo kloniti v sedanjih gospodarskih težavah. Premagali jih bomo lahko le trdni in združeni.

To je del TITOVE zapuščine.

Bodočnost je v naših rokah

11. marca so v naši delovni organizaciji potekale splošne volitve za delegiranje delegatov v skupščine družbenopolitičnih skupnosti (Zbora združenega dela) ter samoupravnih interesnih skupnosti, katere je razpisala Skupščina SR Slovenije sredi januarja meseca.

V skladu s statuti temeljnih organizacij in delovne skupnosti skupnih služb so tudi delavski sveti za ta dan razpisali volitve članov v organe samouprave.

Priprave na volitve so se pričele že v preteklem letu. Izvršni odbori sindikata so preko predstavnikov delovnih skupin v svetih delovnih enot, delavskih svetih ter skupaj s predstavniki družbenopolitičnih organizacij evidentirali okoli 100 možnih kandidatov za člane organov samouprave in preko 150 članov našega kolektiva za delegiranje delegatov v Zbor združenega dela občinske skupščine ter skupščine samoupravnih interesnih skupnosti.

Glasujemo ZA ...

O predlogu evidentiranih možnih kandidatov, ki so ga pripravili izvršni odbori sindikata, so razpravljali delavci na temeljnih kandidacijskih konferencah, katero so v TOZD SVILA in delovni skupnosti sestavljali vsi zaposleni, v TOZD FROTIR pa člani delavskega sveta, svetov delovnih enot, izvršna odbora sindikata ter predstavniki OO ZK in ZSMS.

Na teh temeljnih kandidacijskih konferencah se je oblikoval dokončen predlog kandidatne liste.

Na dan volitev 11. marca je v naši delovni organizaciji vladalo praznično vzdušje. Volišča, okrašena s cvetjem in zastavami so se odprla ob 6. oz. 7. uri.

V TOZD FROTIR so bila odprta 4 volišča in sicer za delovno enoto šivalnica, tkalnica, konfekcija ter skupno volišče za delovne enote barvarna,

Sva izbrali najboljše?

vzdrževanje in energetika in strokovne službe TOZD FROTIR. V TOZD SVILA je bilo volišče v tajništvu temeljne organizacije, za delavce delovne skupnosti skupnih služb pa v sejni sobi delovne organizacije.

Udeležba na volitvah je bila večja kot v preteklih letih, kar kaže na visoko zavest in čut odgovornosti delavcev. v TOZD FROTIR je bila udeležba 95,27 %, v TOZD SVILA 96,15 % v delovni skupnosti pa 98,36 %.

Volišče v tkalnici frotirja

Ob tem velja poudariti, da so se celo nekateri delavci, ki so bili na dan volitev v bolniškem staležu, udeležili glasovanja.

Novoizvoljeni člani organov samouprave so:

DELAVSKI SVET DELOVNE ORGANIZACIJE:

BERGANT OLGA
DROLC MARIJA
GLADEK MARJAN
GRILJC FRANC
KONCILJA BRANE
MATIČIČ MELITA
PERČIČ TONČKA
PORAVNE JOŽE
REPANŠEK SLAVICA
RIJAVEC ZDENKA

TOMŠIČ DANICA
TUŠAR MILE
ZORMAN STANKA
BRICELJ ZDENKA
JAGODIČ ROZKA
LUŠTREK IVANKA
HRIBOVŠEK MARINKA
KALIŠNIK DARINKA
KUŽNIK ADI

DELAJSKI SVET TOZD FROTIR:

AVBELJ MILAN	KUHAR BREDA
BERLIC MARINKA	MAČEK JOŽE
BERNIK MARIJA	OSOLIN NINA
BLEJC MIHA	PESTATOR TILKA
BURNIK VERA	POLJANŠEK STANE
HRIBAR EMA	ŠKRABAR MARINKA
JERIČ PETER	ŠPENKO MARIJA
JOKIČ ĐUKA	ŠTIFTAR ANDREJ
KASTELIC DRAGI	TORKAR FLORIJAN
KIMOVEC MARINKA	UHAN STONJA
KOS MARIJA	

DELAJSKI SVET TOZD SVILA:

AVBELJ FRANCKA	RIBIČ MAGDA
BERNOT ANA	ROZMANIČ ANGELA
ČASL BOŽA	ROZMANIČ VINKO
GOLOB OLGA	UČAKAR VALENTINA
PLAHUTA FRANC	

DELAJSKI SVET DELOVNE SKUPNOSTI SKUPNIH SLUŽB:

ALJAŽ DRAGICA	PINTERIČ MARINKA
GOLOB ALOJZ	SKAMEN IVANA
JANEŽIČ FRANC	ŠTEFANIČ ROZKA
JENKO IVANKA	ŠUŠTAR JOŽICA
NOGRAŠEK MARTINA	VAVPETIČ SLAVI
NOVAK MAKŠ	ZVER JOŽE

ODBOR DELAJSKE KONTROLE DELOVNE ORGANIZACIJE:

KOROŠEC FRANC
LESKOVEC JANEZ
FILIP BARBARA — namestnik
ŠULIN ZDRAVKA — namestnik
CAFUTA ANTON
SUŠNIK ANA
GOLOB JAKOB — namestnik
KOKALJ TATJANA — namestnik
RIFEL IVAN
ROZMANIČ MARINKA
BURJA RAJKA — namestnik
ŠUNKAR MILENA — namestnik

ODBOR DELAJSKE KONTROLE TOZD FROTIR:

BALANTIČ MARIJA	MIHORIČ ZDENKO
GRILJ FRANC	PICHLER MILENA
JUHANT NADA	SERŠA IVAN

ODBOR DELAJSKE KONTROLE TOZD SVILA:

GRAD MARIJA	MLAKAR MARIJA
KEŠ MARIJA	VODLAN HELENA
KOZOLE HELENA	

DISCIPLINSKA KOMISIJA:

BALOH FRANCKA — predsednik
KOŽELJ FANI
CAJHEN JOŽI

RUS MARIJA
DERNIČ MARJAN
GAMS SILVA
GRILJ CIRIL — zunanji član

Novoizvoljenim članom organov samouprave iskreno čestitamo in jim želimo ustvarjalno nadaljnje delo.

Jana MALETIČ

Bolje vrednotiti proizvodno delo

Delitev osebnih dohodkov predstavlja povsod izredno pomembno in nenehno aktualno problematiko z gospodarskega, socialnega in psihosociološkega vidika. Zato je povsem naravno, da posvečamo tej problematiki tudi pri nas veliko pozornost. Medtem ko se drugod po svetu in seveda v drugačnih razmerah delijo osebni dohodki po vrednotah in kriterijih, ki segajo od čiste ponudbe in povpraševanja po delovni sili do administrativno določenih osebnih dohodkov s togimi planskimi parametri, omogoča in zagotavlja naš zakon o združenem delu delitev osebnih dohodkov po delu in rezultatih dela.

V začetku leta 1978 smo v naši delovni organizaciji sprejeli samoupravni sporazum o skupnih osnovah in merilih za delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo ter ustrezne pravilnike v TOZD in DSSS. Ker pa je to obširno in zahtevno področje in je pot do uresničitve zapisanih načel dolga, smo se tedaj dogovorili, da bomo to področje stalno spremljali in po potrebi dopolnjevali. Tako smo strokovni delavci na osnovi sklepa samoupravnih organov pripravili analizo, ki naj bi služila kot izhodišče za nadaljnje izboljševanje sistema delitve sredstev za osebne dohodke. Ugotovitve in izhodišča, ki smo jih uporabili, temeljijo na dosedanjih pripombah samoupravnih organov, uporabljene pa so tudi nekatere ugotovitve, povzete iz ankete, ki je bila opravljena med 80 delavci delovne organizacije.

V analizi skušamo opredeliti:

1. sestavine osebnega dohodka
2. smotrnost kazalcev za izražanje delovne uspešnosti delavcev
3. problematiko tistega dela osebnega dohodka, ki izhaja iz minulega dela
4. izhodišča za analitično vrednotenje zahtevnosti dela.

Da prikažemo sestavine osebnega dohodka, nas je vodili predvsem to, da jih več kot 50 % anketirancev ne pozna oziroma samo delno pozna.

Obstoječi sistem delitve osebnih dohodkov pozna naslednje sestavine:

a) osnova, ki zajema število ur x vrednost urne postavke (sem spada tudi letni dopust, izredni, dopust, študijski dopust) in predstavlja v razmerju 70 % celotnega osebnega dohodka;

b) gibljivi del, ki zajema v razmerju 30 % osebnega dohodka in vsebuje:

- faktor delovne uspešnosti
- konjunktorni dodatek
- 5 % nadomeščanje
- dodatek za padanje delovnega tempa
- faktor stalnosti
- popoldanski dodatek
- dodatek za nočno delo.

Ob podrobnejšem pregledovanju posameznih sestavin osebnega dohodka ugotavljamo sledeče:

1. 5-% specifično nadomeščanje nima zakonske osnove, saj ni sestavina analitično ugotovljene zahtevnosti dela niti element merjenja delovne uspešnosti, še manj pa element minulega dela.

2. O 25-% oziroma 15-% nadomeščanju ugotavljamo, da delavec ne more opravljati več del hkrati in lahko prejema osebni dohodek le na osnovi ugotovljene zahtevnosti dela, ki ga v danem trenutku opravlja. V primeru ukinitve tega nadomeščanja bo potrebno voditi natančno evidenco o razporejanju in opravljanju dela. Seveda pa se pojavljajo še drugi problemi, ki jih bo potrebno natančno opredeliti in zapisati v samoupravnem aktu.

3. Čeprav v današnjem trenutku konjunktorni oziroma fluktuacijski dodatek ni potreben — ni pomanjkanja delavcev — smatramo, da naj bi še nadalje ostal. V samoupravnem splošnem aktu pa moramo natančno opredeliti, kdaj, kje in koliko časa se prejema konjunktorni dodatek. Sedanji sklep delavskega sveta je, da so delavci upravičeni do konjunktornega dodatka na tistih delih in nalogah, kjer je bila v preteklem letu fluktuacija več kot 10 %.

4. Za popoldanski in nočni dodatek menimo, naj bi kot sestavini osebnega dohodka ostala še nadalje v veljavi.

5. V anketi je bilo zastavljeno tudi vprašanje o višini dodatka za padanje delovnega tempa, ki ga prične delavec prejemati 10 let pred upokojitvijo (s starostno oziroma polno delovno dobo) v višini od 1 % do 10 % povprečnega osebnega dohodka v delovni organizaciji v preteklem letu.

Okrog 60 % anketirancev meni, da je dodatek prenizek, vendar pa velja opozoriti na podatek, da je bilo kar 72 % anketiranih delavcev mlajših od 40 let in jim ta dodatek še ne pripada. Verjetno je posledica negativnih odgovorov dejstvo, da le-ti niso seznanjeni s tem, da smo se za ta dodatek odločili na osnovi krivulje padanja delovnega tempa zaradi staranja, ki jo je opravil Biro za industrijski inženiring v šivalnici in konfekciji.

6. Faktor stalnosti igra kot sestavina osebnega dohodka med delavci močno vlogo. V sedanjem izračunu tega faktorja upoštevamo samo delovno dobo v delovni organizaciji, s korekturo starosti ob priходу v delovno organizacijo. V to zadnjo postavko pa je delno zajeta tudi delovna doba v drugi delovni organizaciji oziroma študij.

Iz ankete vidimo, da kar 73 % anketirancev smatra, da je v naši delovni organizaciji dodatek na stalnost prenizek. V primerjavi z drugimi delovnimi organizacijami smo ugotovili, da dejansko nastopajo razlike v višini tega dodatka in da imajo nekatere delovne organizacije višji odstotek za stalnost, vendar pa na drugi strani vidimo, da imajo nekatere tekstilne delovne organizacije IBI Kranj, Dekorativna) podoben način ugotavljanja stalnosti kot pri nas.

Če bi se odločili dati večji poudarek stalnosti, bi s tem dosegli:

- višje pokojninske osnove
- manjše osnove osebnih dohodkov
- starostna struktura delavcev bi se povečala
- manjša bi bila zainteresiranost delavcev za del osebnega dohodka iz naslova živega dela
- s takšno vrsto dodatka se „nagradujejo“ tako dobri kot slabi delavci.

Delovna skupina, ki je pripravljala to analizo, smatra, da je potrebno starejše delavce „reševati“ na drug način; z ustreznim razporejanjem na takšna dela in naloge, ki so dobro vrednotena in kjer lahko delavec dosega boljše rezultate dela. Smatramo, da je pomembnejše, da delavci prejemajo večji del osebnega dohodka iz naslova živega dela, ker razne vrste dodatkov ne delajo razlik med dobrim in slabim delavcem. Ugotavljamo namreč, da je krivulja, ki določa podpovprečne, povprečne in nadpovprečne delavce, v praksi v celoti izkrivljena. Vsi delavci smo postali nadpovprečni, redki so povprečni, podpovprečnih ni več. S tem se postavlja vprašanje stimulacije nadpovprečnih delavcev, saj jih dejansko ne moremo več „nagrajevati“ za nadpovprečne rezultate dela. V anketi kar 48 % delavcev smatra, da jih obstoječi sistem nagrajevanja ne vzbudja k doseganju boljših rezultatov.

Že ob vprašanju stalnosti so se pojavile težnje, da bi strukturo osebnega dohodka v delovni organizaciji spremenili. To se nanaša predvsem na gibljivi del osebnega dohodka, za katerega smatrajo nekateri, da ga je potrebno povečati. Z namenom spoznati mnenje delavcev o tej problematiki, smo tudi v anketi zastavili vprašanje s tega področja, vendar pa kar 53 % delavcev ugotavlja, da je gibljivi del osebnega dohodka dovolj visok in da ga ni potrebno spreminjati.

DELOVNA USPEŠNOST

Sistem delovne uspešnosti smo od sprejetja samoupravnega sporazuma dopolnjevali. Tako smo v zadnjem obdobju:

– zaostri kriterije za korigiranje tistih normativov, ki jim je osnova plan

– kazalec, „dohodek na delavca“ smo vpeljali za vsa dela in naloge v delovni organizaciji

– uvedli smo tudi dovoljeno povprečno oceno na ocenskih kriterijih, kateri je osnova povprečno dosežena ocena na delih in nalogah, kjer se količina dela meri in kvaliteta dela ugotavlja.

Kljub dopolnjevanju sistema še nadalje ugotavljamo slabosti pri izvajanju in opozarjamo na naslednje:

– Mnogokje so kazalci delovne uspešnosti samo posledica tega, da bi se po vsej sili vključili v sistem delitve osebnega dohodka in ne glede na to, ali so dejanski odraz dela posameznika ali ne.

– Nekateri kazalci, ki jim je osnova plan, omogočajo visoke ocene, ki nimajo osnove v večji ali manjši uspešnosti pri opravljanju del in nalog. Takšni „objektivni kazalci“ izkrivljajo dejansko prizadevanje posameznika na delu.

– Ocenjevanje (osebno) se je uspešno uveljavilo le tam, kjer je zagotovljena maksimalna možna objektivnost. Vendar pa so zaskrbljujoči podatki iz ankete, ker kar 32 % anketirancev ugotavlja, da je sistem osebnega ocenjevanja nepravilen, kar 37 % pa jih o tem ne ve ničesar. Tako ugotavljamo, da je sistem osebnega ocenjevanja ponekod preveč subjektiven (anketiranci menijo, da se bolj ocenjujejo delavci in ne njihovo delo) in da so delavci o tem vse premalo obveščeni.

– Zaradi normativov, katerim je osnova plan in so zaradi našega načina planiranja nerealni, ne moremo opravljati sočasne korekcije (letne) v celotni delovni organizaciji na vseh normativih. Predlagamo, da za pričakovano oceno na teh kriterijih pričnemo uporabljati podatek o povprečni realizaciji v preteklem letu in je potem to pričakovana ocena.

– V delovni enoti konfekcija se na delih in nalogah ugotavlja, da se iz objektivnih razlogov ne dosegajo pričakovani rezultati. Zato predlagamo, da se dosednji pričakovani doseg (100 %) postavi višje in to toliko, kolikor je povprečen doseg na ostalih normiranih delih in nalogah v TOZD-u. Ko se ugotovi razlika, se le-ta prišteje k dodatku na WF normo. Ob letni korekciji pa se ugotavlja ustreznost tega dodatka in se po potrebi spreminja.

– Poleg navedenih ugotovitev se pojavlja še vrsta drugih vprašanj okrog izvajanja sistema delovne uspešnosti, o katerih pa bo potrebno še posebej razpravljati in podati ustrezne rešitve.

IZHODIŠČA ZA ANALITIČNO VREDNOTENJE DEL IN NALOG

a) Splošna družbena stališča narekujejo, da moramo bolje vrednotiti proizvodno delo. Z doslednim spoštovanjem sistema VZD bi do boljšega vrednotenja tega tudi prišlo. Za dopolnitev sistema predlagamo, da napravimo razlike tudi pri samem proiz-

vodnem delu. Prepričani smo, da nastopajo pri proizvodnem delu različne stopnje obremenitve, zato naj bi v pogoje del vključili tudi delo po WF normi, ki naj bi bilo ovrednoteno podobno, kot so ovrednoteni ostali pogoji dela. Sicer pa predlagamo, da ločimo analitsko ugotovljene pogoje dela od analitsko ugotovljene zahtevnosti dela, ki jo ugotavljamo po različnih kriterijih.

b) Oblikovanje grup po številu naj bi ostalo takšno kot je doslej (18). Doslej nam še ni znano maksimalno število točk, dobljenih po VZD sistemu, zato je odločitev o grupah oziroma podgrupah še nadalje odprta. Bilo bi nesmotrno, da bi pri razliki med grupami, manjši od 5 točk, uvajali podgrupe.

c) Usmerjeno izobraževanje prinaša določene spremembe, ki jih bo moral VZD sistem uveljaviti pri zahtevi 1 A (t. j. izobrazba, priučevanje, privajanje, interpolacija). Biro za industrijski inženiring bo moral dosedanje izrazoslovje vskladiti s spremenjenim načinom izobraževanja. Tako ostaja še vedno odprto vprašanje ugotavljanja števila ur, ki so potrebne za izobraževanje za nekatera dela in naloge, za katere dosednji izobraževalni sistem ni imel usmeritve.

V začetku meseca aprila smo strokovni delavci, ki delamo na področju delitve osebnih dohodkov po delu in rezultatih dela, obiskovali seminar s tematiko tega področja. Ugotavljamo, da je naš sistem v skladu z načeli, ki jih je v začetku lanskega leta opredelil družbeni dogovor o skupnih osnovah in merilih za delitev sredstev za OD in skupno porabo. Zato prispevek zaključujem z mislijo, da je potrebno naš sistem „negovati“ in ga sproti dopolnjevati, da bi se s tem še bolj približali načelu VSAKEMU PO SVOJEM DELU.

Alojz JERMAN

Srednje šolstvo v preobrazbi

Z začetkom izvajanja zakonskih določil o usmerjenem izobraževanju v življenje, se je pričela široka družbena preobrazba srednjega šolstva v naši republiki. Osnova za uvedbo novih vzgojnoizobraževalnih programov srednjega usmerjenega izobraževanja so bile programske zasnove za oblikovanje vzgojnoizobraževalnih programov posameznih usmeritev. Programske zasnove so izdelali strokovni sveti posebnih izobraževalnih skupnosti in jih potrdili na svojih skupščinah. Iz programskih zasnov lahko razbremo število usmeritev in znotraj

njih število in vrsto vzgonoizobraževalnih programov ter smeri, poklice ter dela in naloge, ki se združujejo v posamezni smeri. Iz programskih zasnov je razvidna horizontalna in vertikalna povezanost oziroma prehodnost programov v usmeritvah.

Zaradi boljše predstave lahko podamo pregled usmeritev v okviru posameznih izobraževalnih skupnosti, ki je naslednji:

1. v posebno izobraževalno skupnost agroživilstvo:

- kmetijska
- veterinarska
- kmetijsko strojna
- živilska

2. v posebno izobraževalno skupnost gozdarstvo:

- gozdarstvo

3. v posebno izobraževalno skupnost rudarstva in geologije:

- rudarska
- geološka

4. v izobraževalno skupnost metalurgije

- metalurška

5. v izobraževalno skupnost kemije, farmacije, gumarstva in nekovin

- kemijska
- farmacijska
- gumarska
- nekovinska

6. v izobraževalno skupnost kovinskopredelovalne industrije

- kovinskopredelovalna

7. v izobraževalno skupnost elektro stroke

- elektrotehniška
- računalniška

8. v izobraževalno skupnost gradbeništva

- gradbena
- usmeritev zaključnih dejavnosti
- usmeritev gradbene mehanizacije
- dimnikarska
- geodetska

9. v izobraževalno skupnost lesarstva

- lesarska

10. v izobraževalno skupnost tiska in papirja

- grafična
- papirniška

11. v izobraževalno skupnost tekstilne stroke

- tekstilna mehanska
- tekstilna konfekcijska
- tekstilna kemijska

12. v izobraževalno skupnost usnjarstva in usnjarskopredelovalne industrije

- usnjarsko-krznarska
- obutvena
- galentrijska
- usnjarsko-krznarska konfekcijska

13. v izobraževalno skupnost prometa in zvez

- cestnoprometna
- železniškoprometna
- PTT prometna
- letalsko prometna in letališko storitvena
- usmeritev cestnega gospodarstva

14. v izobraževalno skupnost pomorstva

- pomorska
- ribiška
- luško-prometna

15. v izobraževalno skupnost blagovnega in denarnega prometa

- ekonomska

16. v izobraževalno skupnost gostinstva in turizma

- gostinsko turistična

17. v izobraževalno skupnost za zdravstvo

- zdravstvena

Ob vsakoletnem vpisovanju v programe srednjega usmerjenega izobraževanja potekajo akcije koordiniranja in usklajevanja vpisovanja glede na kapacitete posameznih šol v okviru mreže šol, felicitarnost in suficitarnost posameznih poklicev ter namere kandidatov. Akcije potekajo preko PIS (posebnih izobraževalnih skupnosti) in občinskih koordinacijskih odborov v sodelovanju z vzgojnoizobraževalnimi organizacijami, ki so operativne nosilke akcij vpisovanja.

Posebej se lahko dotaknemo tudi delov VIP, to je proizvodnega dela, ki je opredeljeno s samoupravnimi sporazumi o izvajanju proizvodnega dela s posebnimi izobraževalnimi skupnostmi ter z neposrednimi pogodbami, ki jih za vsako leto podpišejo delovne organizacije z vsako vzgojnoizobraževalno ustanovo oziroma šolo posebej.

Tudi naša delovna organizacija je podpisala pogodbo o izvajanju proizvodnega dela učencev 1. letnikov usmerjenega izobraževanja v ICRM v Kamniku. Kot je znano delavcem smo za proizvodno delo na seminarjih, ki jih je organiziral Zavod za tehnično izobraževanje usposobili večje število mentorjev oz. inštruktorjev proizvodnega dela, ki imajo nalogo, da usmerjajo učence na delih in nalogah, za katere so pripravili po predpisanem načinu programe uvajanja. Za učence prvih letnikov velja glede proizvodnega dela načelo, da morajo opravljati delo neposredno v proizvodnji ne glede na usmeritve katere obiskujejo. Učenci nadaljnjih letnikov bodo morali imeti proizvodno delo oz. delovno prakso približno usmeritvi, v okviru katere se šola-

jo, zato bo razvoj organizacije proizvodnega dela oziroma delovne prakse šel v širšo razvejanost. V naši delovni organizaciji moramo pričakovati izvajanje proizvodnega dela za učence tekstilnih usmeritev, saj smo s samoupravnim sporazumom povezani s PIS tekstil in vključeni v mrežo organizacij združenega dela, ki izpolnjujejo po vseh kriterijih pogoje za izvajanje proizvodnega dela.

Samo skupščino pa čakajo v prihodnjem obdobju predvsem sledeče naloge:

- priprava predloga obsega vpisa v programe prvega letnika usmerjenega izobraževanja ter razmisitve izvajanja vzgojnoizobraževalnih programov za leto 1982/83,
- sklenitev samoupravnega sporazuma o skupnem izvajanju vzgojnoizobraževalnih programov,
- vsklajevanje predlogov programskih zasnov za oblikovanje vzgojnoizobraževalnih programov v usmerjenem izobraževanju,
- priprava skupnih osnov standardov in normativov za opravljanje vzgojnoizobraževalne dejavnosti ter meril za vrednotenje programov storitev,
- priprava poročila o prijavah za vpis v prve letnike usmerjenega izobraževanja za šolsko leto 1982/83,
- pripravo programskih zasnov za oblikovanje vzgojnoizobraževalnih programov tekstilnih usmeritev,
- mnoge naloge s področja investicij, investicijskega vzdrževanja šolskih ustanov in bivalnih prostorov učencev ter vse spremljajoče naloge letnega in srednjeročnega planiranja sredstev.

Podobne vsebinske naloge čakajo tudi ostale PIS.

Če se omejimo na kamniško občino ugotavljamo, da je bilo šolstvo v kamniški občini po osvoboditvi dokaj razvito, saj smo imeli poleg gimnazije tudi poklicno kovinarsko šolo in poklicne šole raznih strok ter razvito delavsko univerzo.

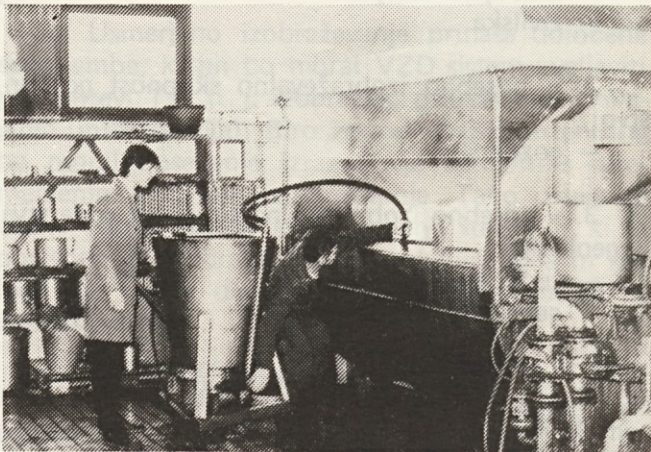
Na osnovi ugotovitve, da kvalifikacijska struktura v gospodarstvu v primerjavi z republiko pada, je v letih od leta 1970 vznikla razprava o izboljšanju izobraževalnih pogojev. 1976 so se občani odločili za samoprispevek, s katerim je bil zgrajen izobraževalni center. Vendar se v razpravah vedno zagotavlja, da je glede na razdrobljenost gospodarstva v Kamniku nujno potrebno ugotavljati izobraževalne potrebe v okviru celotne regije. V ICRM je poleg oddelkov ekonomske in naravoslovno-matematične usmeritve predvidena ureditev agroživilske usmeritve, ki bi imela pomen za zagotavljanje potreb z agroživilskimi kadri za celotno republiko.

**ČESTITKE OB PRAZNIKU
DELA IN VABLJENI
1. MAJA NA SREČANJE
V KAMNIŠKO BISTRICO**

Bogo WIEGELE

Utrip Svilanitove barvarne

Vse proizvodne delovne enote so v TOZD Frotir tesno povezane med seboj, utrip življenja ene se odraža tudi v drugih, ta utrip pa je toliko bolj zaznaven, čim pomembnejša je ta enota v proizvod-

V oplemenitilnici

nem procesu in tem bolj jo je čutiti, če je njeno mesto na začetku ali na koncu tega procesa.

Barvarna križnih navitkov je vsekakor enota, kjer se že na začetku proizvodnega procesa za precej velik del Frotirjeve proizvodnje dogajajo pomembni procesi barvanja in beljenja, katerih posledice se nato vlečejo do končnega izdelka pestro tkanje frotirja.

Barvarna metraže pa se vključuje nekaj kasneje in v nekoliko manjšem obsegu, surovim tkaninam in brisačam pa nadene obleko, ki v človekovi zavesti dvigne njeno vrednost in se končno odloči, da jo kupi za uporabo in okras. Utrip življenja v tej enoti, njene probleme in delo smo skušali zajeti za „okroglo mizo“ ter to prikazati tudi ostalim članom kolektiva.

BARVARNA KRIŽNIH NAVITKOV

Barvanje preje je v Svilanitu staro toliko kot tkanje, saj je bila proizvodnja frotirja usmerjena v pestro tkani frotir. Z rastjo celotne proizvodnje je rasla tudi količina barvane in beljene preje, z nabavo aparatov za barvanje so se večale kapacitete, izpopolnjevala se je tehnologija, zahteve trga so narekovale uporabo obstojnih barvil in vedno nove, modne nianse. Tako je bil v letu 1979 montiran Jasperjev aparat za barvanje in dosegli smo maksimalne zmogljivosti barvanja oz. beljenja. S širjenjem

proizvodnje surovih metražnih tkanin in brisač pa so začele upadati tudi potrebe. Večjo in boljšo izkoriščenost strojnih zmogljivosti smo dosegali z uslužnostnim beljenjem in barvanjem preje.

Proizvodnja v barvarni križnih navitkov danes poteka na enem zaprtem in dveh odprtih 100 kg aparatih, enem odprtem in enem zaprtem 250 kg aparatu ter enem 500 kg zaprtem aparatu.

Na zaprtih aparatih se barvajo pod pritiskom obstojni Indanthreni in Naphtoli, na odprtih pa večina reduktivnih barvil, kot so Drimareni in Procioni. Zelo široka je paleta nians, saj obsega okoli 70 različnih barvnih odtenkov, v različnih kvalitetah preje.

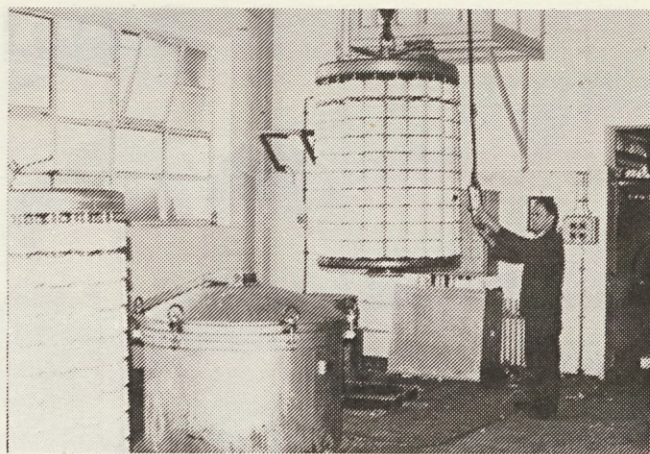
O tem, kako se je enota razvijala in kakšno je njeno življenje danes v primerjavi s preteklostjo, je tekla beseda z delavci, ki delajo ali sodelujejo pri delu te enote:

Ing. Torkar: Pri razvoju barvanja križnih navitkov je bil v letu 1969 dosežen vrhunec tehnike in tehnologije tistega časa. Pri tem je proizvodnja barvanja s težavo dohajala potrebe tkalnice, zahteve po kvaliteti so se večale iz leta v leto. Osvojiti ni bilo potrebno samo tehniko barvanja, temveč tudi tehnologijo. K temu je nekaj pripomogla pomoč dobaviteljev strojne opreme in barvil, toda kljub temu je velik delež ležal na strokovnem kadru in ljudeh v enoti ter laboratoriju. Posebna skrb je bila potrebna pri izbiri ljudi za barvanje, saj je izobraževanje in usposabljanje potekalo ob delu, v prehodih iz manj zahtevnih del na odgovornejše, od pomočnika barvarja do barvarja. Z novimi stroji in uporabo novih barvil in pomožnih sredstev se je učenje nadaljevalo in dograjevalo.

Posebno področje je bilo vzdrževanje strojev, saj je bilo potrebno iti v korak z novo opremo, stroji pa so zahtevni glede na to, da se pri njih pojavljajo skoraj vsi mediji energije, od vode, pare, elektrike, stisnjenega zraka in v zadnjem času z elektroniko krmiljeni aparati. Večina okvar na posameznem elementu ali sklopu stroja je imela za posledico slabšo kvaliteto ali celo močno poškodovano prejo.

Kuřar Franc: V Svilanit in v barvarno sem prišel leta 1964 in tri leta delal kot pomočnik barvarja. Pogoji dela so bili precej drugačni kot so danes, večkrat se je zgodilo, da sem prišel iz službe domov, pa sem se moral vrniti, ker sodelavca ni bilo na delo oz. so nastale kakšne težave in delo nebi moglo normalno potekati. Pomočniki so se pogosto menjavali, delovni pogoji so bili težki. Včasih smo vso prejo centrifugirali, vlagali smo jo v centrifugo in nato v peč. Izpostavljeni smo bili vlagi, sopari in temperaturi pa tudi fizični napor je bil večji.

Sonja Uhar: Kadrovanje za barvarja je bilo v preteklosti zelo dolgoročno, pomočnik se je učil ob barvarju in dopolnjeval njegovo delo, tehnologija se je hitreje menjavala. Delo je velikokrat potekalo celo ob sobotah, pa tudi ob nedeljah v dopoldanski

V barvarni križnih navitkov

ali nočni izmeni. Poleg domače proizvodnje smo n.pr. barvali tudi večje količine preje za Dekoratívno itd., delo smo morali večkrat opraviti kot pravimo „čez noč“.

Hasib Kaddoura: Delo se iz leta v leto močno spreminja. Pred leti smo porabili mnogo več kemikalij, vode in energije kot danes. Sušenje na brzosušilniku je trajalo 2 do 2,5 ure, pa smo še imeli mokre navitke. Danes je sušenje na brzosušilniku za polovico krajše, prejo damo nato v peč in poraba energije je manjša. Prav tako je tudi poraba vode

Delo je še bolj zahtevno, zatrjuje Hasib

manjša, prihranki so občutni tudi pri kemikalijah, kvaliteta pa ob tem ni padla, temveč je celo boljša. Ob tem se danes srečujemo še s pomanjkanjem pomožnih sredstev in kemikalij, delo pa je še zahtevnejše in odgovornejše. Pri nagrajevanju kvalitete dela za reševanje teh problemov nismo stimulirani in bistveno boljše kvalitete ne moremo več doseči.

Ing. Pirc Irena: Zahteve po kvaliteti se nam neprestano večajo, asortiman se širi, kvaliteta izdelkov pa mora ostati oz. se dvigniti ne glede na težave z repromateriali, slabim navitjem oz. trdoto križnih

Kvaliteta je dosegla nivo

navitkov. Kvaliteta je boljša, kot je bila, včasih smo imeli n.pr. zelo velike težave z Naphtoli, slabo obstojnostjo in prašenjem, danes je tega mnogo manj. Pri nagrejevanju kvalitete imamo tudi slabe strani, saj v današnjem sistemu vstrajamo na oceni kvalitete, ne pa na njenem nivoju. Kvaliteta je ob današnji strojni opremljenosti in tehnologiji dosegla nivo, ki se ga ne da več bistveno izboljšati. Pri delih, kjer se kvaliteta še izboljšuje, se normativi tudi korigirajo, povprečne ocene za nagrajevanje pa so višje. Pomanjkanje določenih pomožnih sredstev ne sme znižati nivoja kvalitete, ocenjevanje in razmejevanje objektivnega in subjektivnega škarta je pogosto težko in problematično. Vodje izmen morajo biti stimulirani za kvalitetno delo oz. kaznovani za napake, na katere tudi dejansko imajo velik vpliv.

Ing. Torkar: Sistem nagrajevanja kvalitete bi morali dograditi tako, da bodo kriteriji sistemsko rešeni, ko se dosežejo tehnološke in tehnične meje, v nagrajevanje pa bi morali zajeti tudi razna popravljanja partij, ko kvaliteto dosežemo s povečanimi stroški, končna kvaliteta pa je nato dobra. Pogosti so primeri, ko za slabo kvaliteto ni v celoti kriva oseba, imamo tudi primere nesrečnih, kritičnih momentov, velika pa je tudi zahtevnost pri posameznih niansah. Razlika med belo prejo in nekaterimi niansami je tudi trikratna in vsi barvarji za celotni asortiman niso sposobni, zato nimajo enake težine asortimana in s tem tudi kvalitete.

Seljak Bogdan: Za doseganje boljše kvalitete je potrebno večjo skrb posvetiti tudi vzdrževanju strojne opreme, saj je bilo to vprašanje v preteklosti kar malo zanemarjeno. Razpoložljive kapacitete barvanja morajo biti v čim večji meri zasedene in izkoriščene. Če vseh kapacitet ne bomo potrebovali za domačo proizvodnjo, bomo ponudili usluge beljenja in barvanja zunanjim strankam.

Sonja Uhan: Problematika kvalitete je na križnih navitkih večja, saj ti delujejo kot filter in so napake tako bolj izrazite. Z zahtevnostjo asortimana so se večale tudi zahteve v barvarni. Včasih se je posamezna niansa ponavljala dalj časa in se je

Sonji so problemi dela v barvarni dobro znani, saj je bila vrsto let vodja izmene v tej enoti

osvojila, danes pa se nekatere nianse ponovijo šele po daljšem obdobju in se osvojiti niti ne morejo, učimo se jih vedno znova. Tehnika in tehnologija je naredila velik korak naprej, odstopanje temperature v plus ali minus ene stopinje Celzija že pomeni razliko v niansi. Včasih smo ocenjevali samo odstopanje v tonih, danes so velikokrat močno pomembni tudi odtenki. Na te pa vplivajo številni faktorji, ki jih velikokrat ni mogoče popolnoma obvladati.

In barvanje preje jutri?

Asortiman pestro tkanih brisač in metraže bo še naprej ostal, čeprav se kaže tendenca zmanjševanja količine.

Tehnika se dopolnjuje z novimi možnostmi in občutljivejšimi instrumenti in regulacijo, človekovo delo zamenjujejo mikro procesorji. Za to delo pa je potreben še bolj usposobljen delavec in ob njem vrsta strokovnjakov za vzdrževanje te tehnike.

Tehnologija se razvija v smeri večje oz. boljše kvalitete in racionalnejše proizvodnje. Razmišljanja in poizkusi tečejo v tej smeri in v prvi fazi so naporji za odpravo trdega previjanja in s tem zmanjšanje stroškov izdelave. Možnosti je več, poiskati bo potrebno najracionalnejšo.

OPLEMENITILNICA

V obdobju šestdesetih let so se v Svilanitu pričela razmišljanja o tkanju surovega frotirja z enojnimi materiali v zankasti osnovi ter kosovno barvanega na motovilih. Proizvodnja takšnih tkanin pa je narekovala dodatno strojno opremo tudi v tkalnici oz. pripravljalnici in dodelavo na barvarskih aparatih — motovilih, ki jih do takrat v Svilanitu še ni bilo. Prvi poizkusi doma stkanane tkanine surovega frotirja so se pobarvali v Kranju. Po uspešnih poizkusih je v avgustu 1971 stekla proizvodnja barvanja v motovilu firme Espa. Barvanju je sledilo centrifugiranje, nato sušenje v bobnastem sušilniku Passat in razpenjanje tkanin na posebnem stroju. Tako obdelane tkanine, namenjene za izdelavo plaščev in enobarvne brisače so imele izrazito neurejen izgled in so bile v celoti doskrčene. Izpopolnjevanju nove

tehnologije barvanja je sledilo tudi obilo težav v predhodnih fazah, saj se je snovanje in škrobljenje izvajalo v Tržiču in nato v Tosami v Domžalah. Zaradi pripravljanja osnov v tujih firmah smo imeli tudi večje težave pri samem tkanju. Tehnologija se je dopolnjevala in proizvodnja se je iz leta v leto večala. Vzporedno z enobarvnim surovim frotirjem pa se je razvijala proizvodnja pestro tkanega striženega frotirja za izdelavo hišnih plaščev. V letih 1974 in 1975 smo storili nov korak s proizvodnjo surovih tkanin v velur izvedbi.

Rak Janez: V opelemenitilnico sem prišel iz barvarne križnih navitkov, kjer sem „prehodil“ celotno pot izobraževanja.

V stari barvarni metraže v podaljšku barvarne križnih navitkov smo delali v težkih pogojih. Ker je proizvodnja tekla skoraj na hodniku, smo bili izpostavljeni prepihu, sopari, mokroti. Tu so bile še kisline in lugi ter druge kemikalije, mokro blago, pripravljeno sa sušenje v Pletenini. Zahteve po kvalitetnejši tkanini so se večale iz dneva v dan.

S preselitvijo v novo opelemenitilnico so se pogoji bistveno izboljšali. V vseh teh letih dela pa se tudi že kaže izrabljenost strojne opreme. Ziger je že močno potreben remonta, saj nekatere funkcije ne delujejo več, to pa se pozna tudi na kvaliteti. Z novim žigrom, ki je v montaži, se bo to izboljšalo, tudi problem kapacitet bo rešen, delo bo lažje, pa tudi kvaliteta se bo lahko še izboljšala.

Ing. Torkar: Asortiman, ki je trenutno v proizvodnji, je osvojen, tako velurji kakor tudi valk. Z novim barvnim aparatom Eco softom smo dosegli občutne prihranke pri pomožnih sredstvih. Naša nadaljnja naloga je dograjevanje in izboljševanje kvalitete.

Precej bo potrebno narediti še na striženju velurjev, tako glede strukture kakor optimalnosti končnega izgleda.

Seljak Bogdan: Barvanje metražnih tkanin je v glavnem razvito v smislu strojne opreme in tehnologije, potrebno bo še piljenje kvalitete. Glede na potrebe trga smo načrtovali povečanje Svilanitovega boljšega programa, zato moramo računati še na nadaljnje povečevanje kosovno barvanih metraž in brisač. Več bo potrebno storiti tudi v povezavah med službami in proizvodnjo ter zmanjšati razdrobljenost proizvodnje.

Ing. Žlebir: Višjo kvaliteto bi lažje dosegli, če bi imeli manjše apetite na področju asortimana. Pred proizvodnjo barvarne križnih navitkov in sedaj tudi opelemenitilnice se postavljajo samo zahteve, ki jih je potrebno realizirati, tako glede količine kakor tudi asortimana. Zahtevnost posameznih nians je tolikšna, da jih proizvodnja težje osvoji oz. za to rabi daljši čas, takrat pa se že umaknejo iz proizvodnje. Enoti pa je bil plan vedno kot svetinja in se ga je vedno skušalo doseči.

Tako so se in bi se še lahko nizali problemi in potek dela enega ali drugega oddelka Svilanitove

Udeleženci razgovora za „okroglo mizo“

barvarne. Pogledi na življenje te enote iz nekaterih zornih kotov naj bi delavcem Svilanita skušalo predstaviti življenje in delo „barvarjev“, da bi se tako srečali tudi z nekaterimi problemi, ki jih ti srečujejo pri svojem delu in ne samo tako kot običajno, s posledicami njihovega dela.

Alojz JERMAN

Naše sanje — lepo stanovanje

Urejeni stanovanjski pogoji so za slehernega delavca nedvomno ena najpomembnejših osnov socialne varnosti, dobrega počutja in pogoj za čimboljšo delovno storilnost; zato ni naključje, da je urejanje stanovanjskih vprašanj delavcev v temeljnih organizacijah ena bistvenejših sestavin samoupravnega sporazuma o zagotavljanju minimalnih življenjskih standardov delavcev v delovnih organizacijah, predpisanega na občinski ravni.

V naši delovni organizaciji se stanovanjska problematika obravnava in rešuje na nivoju delovne organizacije. Temeljne organizacije združujejo stanovanjska sredstva v stanovanjski del sklada skupne porabe, delitev oziroma poraba stanovanjskih sredstev pa je v bistvu solidarnostna, saj je razumljivo, da ob današnjih visokih cenah stanovanjskih objektov, le na takšen način lahko dosežemo dolečene efekte pri reševanju stanovanjskih problemov posameznikov.

Stanovanjska sredstva se odvajajo iz čistega dohodka in dohodka, ki ga dosegamo, osnova pa so brutto osebni dohodki. Trenutna stopnja znaša 6 % od brutto osebnih dohodkov, kar je vsklajeno z določili samoupravnega sporazuma o temeljih plana

samoupravne stanovanjske skupnosti za srednje-ročno obdobje 1981–1985, ki smo ga podpisali z delavci drugih organizacij na nivoju občine Kamnik. 1,5 % od teh sredstev se odvaža in združuje v samoupravni stanovanjski skupnosti za namene vzajemnosti t.j. za kreditiranje izgradnje družbeno najemnih stanovanj, za kreditiranje nakupa etažnih stanovanj in graditve stanovanjskih hiš v zasebni in združni gradnji.

Za namene solidarnosti na občinski ravni odvajamo sredstva v višini 1,730 % na BOD in jih porabljamo z ostalimi občani za reševanje stanovanjskih vprašanj občanov in družin z nizkimi OD, starejših občanov, borcev, invalidov, za delo nesposobnih občanov, za delno nadomestitev stanarin.

0,350 % na BOD združujemo nepovratno za namene solidarnosti na ravni republike za reševanje stanovanjskih problemov kadrov na manj razvitih območjih in manj razvitih obmejnih območjih, za gradnjo domov za učence in študente ter za urejanje bivalnih pogojev udeležencev mladinskih delovnih brigad. Z 0,230 % na BOD združujemo pri stanovanjski skupnosti sredstva za revitalizacijo starega mestnega jedra Kamnika.

Tisti del sredstev, ki dejansko ostaja za porabo delovni organizaciji uporabljamo za reševanje stanovanjskih vprašanj, v skladu z določili pravilnika o reševanju stanovanjski vprašanj delavcev, s katerim smo normativno opredelili navedeno problematiko.

Komisija za reševanje stanovanjskih vprašanj, ki jo imenuje delavski svet delovne organizacije za posamezno mandatno obdobje, celovito spremlja stanovanjsko problematiko, obravnava posamezne probleme s stanovanjskega področja, ter pripravlja predloge za odločanje na delavskih svetih. Način oziroma oblike reševanja problematike, ki jih vsebuje samoupravni akt s tega področja in so tudi osnova za delo komisije so:

- kreditiranje gradnje individualnih stanovanjskih hiš,
- kreditiranje adaptacij stanovanjskih hiš,
- kreditiranje nakupa stanovanj,
- dajanje garancij pri kandididaturi za dodelitev solidarnostnih stanovanj pri samoupravni stanovanjski skupnosti Kamnik,
- dodeljevanje solidarnostnih stanovanj, ki jih kupi delovna organizacija.

Najmasovnejšo obliko predstavljajo našete oblike kreditiranja, za katere opredeljuje resolucijsko načelo delitve sredstev v razmerju 70 % v korist kreditiranja nakupa etažnih stanovanj v organizirani blokovni gradnji in 30 % v korist kreditiranja individualne gradnje in adaptacij, vendar razmejujemo glede na dejanski interes delavcev ter možnosti gradnje stanovanjskih na eni strani ter možnosti nakupa stanovanj na tržišču na drugi strani, razpoložljiva sredstva v razmerju 50 % : 50 %. Pripomniti moramo, da smo v letošnjem letu po zaključnem računu razporedili dodatni odstotek stanovanjskih sredstev od BOD in sredstva namenili za kreditiranje indivi-

dualne gradnje. Ugotavljamo, da je interes delavcev za kreditiranje gradnje individualnih stanovanjskih hiš izredno velik, kar je po izkušnjah sodeč odraz precejšnje možnosti tovrstne gradnje na ombočju, kjer delavci Svilanita prebivamo.

Če se dotaknemo nakupov stanovanj v blokovni izgradnji, opazimo, da je to utrjena oblika zagotavljanja stanovanjskih pogojev, za kar pa se iz leta v leto zaostrujejo pogoji. Sredstva za kreditiranje se omejujejo, vse bolj se zaostruje bančna kreditna politika, ki je odraz likvidnosti bank na eni strani in možnosti nakupa stanovanj na tržišču, ter izrednega porasta cen stanovanj na drugi strani. Izredno pomembna je lastna angažiranost delavcev pri namenskem varčevanju, ki je danes osnovni pogoj, da lahko posamezniki dejansko računajo na rešitev svojega stanovanjskega problema z nakupom stanovanja.

Največ odprtih problemov ostaja pri reševanju stanovanjskih problemov delavcev z dodelitvijo stanovanj, ki jih glede na razpoložljiva sredstva kupi delovna organizacija za delavce, ki glede na nižji dohodek na družinskega člana ne morejo urediti svojega stanovanjskega problema na enega od prej naštetih načinov. Pri tem se pojavlja tudi specifičen problem, ki izhaja iz našega točkovnega sistema prednostnih kriterijev za dodelitev. Primeri določenih potencialnih prosilcev lahko ob vsakokratnih razpisih za dodatek stanovanj ostajajo nerešeni zelo dolgo obdobje, zato bo o tem potrebno v bodoče razmisliti in najti drugačno obliko načina dodeljevanja stanovanj, morebiti listo prosilcev za dodelitev stanovanj.

Izhajajoč iz izkušenj dosedanje prakse se ponujajo določene drugačne rešitve in dopolnitev posameznih vprašanj s področja stanovanjske problematike, ki jih bomo vnesli v pravilnik, ki ga je delavski svet delovne organizacije na zadnji seji posredoval v ponovno javno razpravo.

Silva DROBNIČ

Pred reorganizacijo računskega centra

Že sredi leta 1980 smo s proizvajalcem računalnikov podpisali pogodbo za nakup novega računalnika Delta 340/40, ki je mnogo sodobnejši od našega že izrabljenega „Philipsa“ in nekaj sodobnejši od najetega „Univaca 90“, na katerem gostujemo pri Kemični industriji Kamnik. Ta računalniški sistem deluje interaktivno in je opremljen s terminali. Kaj to pomeni? Interaktivno delovanje sistema omogoča istočasno obdelavo več različnih programov obdelave in zagotavlja tekoče podatke takoj za

tem, ko so ti vnešeni preko terminalov v računalnik. Terminali, to so aparati za vnos in čitanje podatkov z ekranom, omogočajo uporabnikom neposreden dostop do podatkov in jim tudi nalagajo dolžnost tekočega vnašanja podatkov. Možno jih je namestiti izven samega računskega centra, pač tja, kjer so najbolj potrebni.

Dobava sistema žal močno kasni zaradi neresenih razvojnih problemov računalniške proizvodnje v Sloveniji. Na osnovi obvestil s strani proizvajalca upamo, da bo dobava izvršena na koncu polletja.

Zakaj smo se odločili za nabavo takega sistema? Računalnik Philips je star že 12 let in je fizično iztrošen. Potrebe po tekočih podatkih so vse večje, tako s strani prodaje, proizvodnje in drugih uporabnikov. Take podatke pa lahko dobimo samo z uporabo sodobnega računalnika. Gostovanje na tujem sistemu je lahko samo začasna rešitev, ne more pa biti osnova za izgradnjo celotnega sistema informatike naše delovne organizacije. Vsi ti in še drugi argumenti so strokovne delavce in organe upravljanja pripeljali do odločitve, da kupimo nov sodobni računalniški sistem.

Uvedba takega sistema zahteva obsežno strokovno pripravo organizacije obdelave in izdelavo programov, ki bodo šele lahko aktivirali delovanje računalnika. Sedanje obdelave, tu mislim predvsem na komercialni del, je treba posodobiti in izkoristiti možnosti, ki jih nudi novi sistem. Vpeljati je treba evidentiranje procesa proizvodnje, ki lahko v znatni meri vpliva na zmanjšanje zalog in s tem sprosti draga obratna sredstva, ter omogoči lažje in boljše poslovne odločitve. Prav to pa je tisto, kar lahko opraviči stroške in omogoča pridobiti večji dohodek iz naslova poslovanja.

Za tako delo pa potrebujemo strokovno ekipo, ki bo lahko v sprejemljivem roku opravila potrebno delo. Na zunanjo pomoč se lahko zanašamo le v manjši meri. Delavski sveti so odobrili zaposlitev še enega strokovnjaka, enega pa smo sistemizirali z letnim planom. Tu je seveda še odprto vprašanje zasedbe teh del in nalog s sposobnimi strokovnjaki. Tako bi skupaj z že zaposlenimi strokovnjaki oblikovali ekipo.

Drugi del reorganizacije se nanaša na spremembo vnosa podatkov. Ta dela se selijo iz računskega centra k uporabnikom na primer v komercialno službo, skladišča, računovodstvo in podobno. Reorganizacija vnosa podatkov bo izvršena šele takrat, ko bodo programi komercialnih obdelav izdelani in sposobni za uporabo na sistemu.

Zavedamo se, da včasih težko sprejemamo spremembe, ki so povezane z vtečenimi načini dela. Vendar posodobitev je nujna in samo z aktivnim sodelovanjem vseh prizadetih bomo dosegli zastavljene cilje.

Irena PIRC

V okviru stabilizacijskih ukrepov — o kakovosti

Kakovost izdelka ima zelo širok pomen in jo je težko opredeliti v nekaj besedah. Njena bistvena lastnost je, da z njo določamo, uokvirjamo neke zahteve, ki naj bi jih kakovosten izdelek imel, da bi lahko služil svojemu namenu. Seveda pa ne smemo pri naši vrsti izdelkov pozabiti na dostikrat še važno estetsko plat.

Pri določanju kakovosti smo vezani na eni strani na želje kupca, na drugi strani pa na proizvodne možnosti. Preostre zahteve in odstopanja vodijo do nepotrebnih stroškov izdelave ali nepotrebnega vlaganja v proizvodnjo. Prenizko postavljena kakovostna merila pa imajo za posledico reklamacije in slab plasman izdelkov na tržišču.

V delovnem procesu se kakovost izkazuje s celovrsto pokazateljev, kot so: % izdelkov slabe kakovosti, večji ali manjši stroški proizvodnje, izkoriščanje strojev, število reklamacij. Od navedenih kazalcev v zvezi s kakovostjo redno obdelujemo predvsem % slabih izdelkov (škarta) po posameznih obratih in izdelkih.

Kakovost upoštevamo tudi v našem sistemu delitve dohodka pri vrednotenju izvajalčeve učinkovitosti kot enega izmed važnejših kriterijev. Vplivnost kakovosti je različna glede na pomembnost, ki ji jo na določenem mestu pripisujemo. Ocenjujemo predvsem kakovost opravljenega dela; nagrajujemo boljše in destimuliramo slabšo kvaliteto od pričakovane.

Leto stabilizacijskih ukrepov je prineslo nemalo težav in problemov tudi v zvezi s kakovostjo. Tako smo se vse leto srečevali s pomanjkanjem osnovne surovine — preje, predvsem pa s pomanjkanjem ustrezne, kakovostne preje. Slabe mešanice so pogojevale nizko trdnost in neenakomernost preje, vendar smo bili veseli, da smo prejo sploh imeli. Temu je sledilo še pomanjkanje pomožnih sredstev in kemikalij za barvanje in beljenje. Znižala se je stopnja beline in pojavili so se umazani kolobarji na preji.

Pri tiskanih brisačah, ki naj bi bile v vrhu po kakovosti, smo si morali pomagati kar s tremi različnimi „uslugami“. Isti vzorci oz. artikli so prihajali v skladišče pogosto zelo neenotni po kakovosti, odvisno od izvajalca. Nenehne reklamacije — tudi finančne, nam niso kaj prida pomagale. Morali smo izpolniti mesečni, letni plan. Brisače so morale na tržišče, pa četudi smo bili z njimi nezadovoljni. Letos smo si tiskarno organizirali pod domačo streho. Še bodo potrebne usluge, ker ni dovolj kapacitet doma, vendar smo si zadali cilj, ob vsestranski večji

**MLADIM V MESECU
MLADOSTI VELIKO
DELOVNIH USPEHOV!**

pozornosti narediti korak naprej pri tisku. Tisk mora postati boljši, kakovostnejši!

V preteklem letu je bila ena najvažnejših nalog zmanjšati % slabe kakovosti in tehnološko dodelati najzahtevnejši artikel v metraži — LIRO. Ob velikem prizadevanju vseh strokovnih delavcev in samih izvajalcev v proizvodnji smo uspeli ustaliti kakovost do te mere, da je sposobna za predelavo v zahtevne izdelke doma in v izvozu. Če vemo, da gre že preko 50 % plaščev iz LIRE v izvoz in da se je % škarta znižal od 17 % v letu 1980 na 8,6 % v letu 1981, je to precejšen napredek. Seveda pa se še pojavljajo občasni izpadi zaradi težnje po zadostitvi letnega plana, pri tem pa mnogokrat pozabljamo na kakovost.

Za doseganje boljših rezultatov dela v konfekciji, smo tudi tu uvedli medfazno kontrolo in popravilo napak na plaščih. Tako se je % škarta plaščev znižal od 8,82 % v letu 1980 na 5,4 % v letu 1981, v zadnjih mesecih pa celo na 3,5 %, to je več kot za polovico. Delež izvoza pa se je v tem času v konfekciji povečal od 32 % na 53 %, letos pa že na preko 60 %.

Kar precejšnje število reklamacij leti na naše brisače Kolor in njih vpojnost, t.j. zmožnost navze-manja vode, kar je osnovna funkcija brisače, smo tudi ta problem skušali odpraviti. Z novo barvno kolekcijo smo z izjemo 2 ali 3 nians (barve) v tem pogledu lahko zadovoljni. Nerešeno in kot naloga za letošnje leto pa ostaja obdelava valk artiklov (Kolor, Uni) na sušilno-razpenjalnem stroju. Trudili se bomo čimbolj umiriti dimenzije in skrčenje, izenačiti otip pri vseh niansah ter odpraviti nevšečno statično elektriko (presušenost) in s tem obrabo igel in izpuščanje šivov. To je še posebej pomembno, če bomo hoteli z našim kolorjem tudi v izvoz.

No in ob stabilizacijskih prizadevanjih je potrebno omeniti nazadnje še to, da smo zmanjšali število zaposlenih v kontrolnem oddelku za 2 delavca, kar predstavlja 8 %.

Vožnja je kljub slabim vremenskim razmeram potekala hitro in brez nevšečnosti, tako da smo kmalu prispeli na cilj. Zbrali smo se na prostem pred vojaškim poslopjem, kjer se je ob 10. uri začela proslava v počastitev dneva JLA. Prisluhnili smo govoru vojaške starešine o vlogi jugoslovanske ljudske armade v preteklem, vojnem in sedanjem obdobju. Izrazil je zahvalo vsem vojakom, vojaškim starešinam ter ostalim vojaškim aktivistom za požrtvovalno in uspešno delo in jim zaželel, da bi s svojim znanjem in spretnostjo v veliki meri koristili naši družbi. Zatem smo prisostvovali podelitvi priznanj najboljšim vojaškim pripadnikom. S tem je bila svečana proslava zaključena.

Po proslavi smo se napotili proti šotoru, kjer so nas vojaki postregli s čajem, ki se je pošteno prilegel v tej mrzli zimi, tako da je bilo ob šotoru vse polno obiskovalcev. Ko smo se ogreli z okusnim čajem smo bili povabljeni v vojaško menzo, kjer smo jedli tradicionalni vojaški pasulj.

Slika za spomin

Po okrepčilu smo si ogledali vojašnico od znotraj. Videli smo dosti prostorov, ki so namenjeni za najrazličnejše dejavnosti v vojski. To so učilnice za vojaško vedo, za kulturno dejavnost, prostori za šport in drugo. Ob tem smo spoznali, da živijo vojaki kar pestro in disciplinirano življenje. Njihov delovni dan se začne zgodaj zjutraj z zajtrkom, nadaljujejo ga z vojaškimi vajami, nato imajo kosilo, po kosilu se ukvarjajo s prostimi dejavnostmi in raznimi „konjički“. Zatem imajo zopet vaje in končajo z večerjo. Izmenjali smo mnenja in med drugim smo jih tudi mi seznanili z delom naše OO ZSMS. Ogleдали smo si razstavo orožja ter ostale vojaške opreme. Ob zanimivem pogovoru z vojaki, je čas hitro tekel in napočil je trenutek odhoda.

Poslovali smo se in se zahvalili za prijazno gostoljubnost ter sklenili nadaljnje sodelovanje.

PO POTEH KRANJSKE GORE

Drugo soboto v mesecu februarju smo organizirali enodnevni izlet v Kranjsko Goro, za vse mlade ljubitelje smučanja, drsanja ter ostalih zimskih radosti.

Nada BOKAN

Mladi o sebi — v mesecu mladosti

NA OBISKU

Ob dnevu JLA, 22. decembra 1981 smo mladinci delovne organizacije Svilanit obiskali vojake v vojašnici Staneta Žagarja v Kranju.

Izpred tovarne smo krenili nekaj čez 8. uro in se nato pridružili mladincem delovne organizacije Titan, s katerimi smo nadaljevali pot proti Kranju.

Tako smo se zbrali pred 8. uro zjutraj pri tovarni, kjer nas je že čakal avtobus. Otvorjeni z zimsko opremo, smo se zadovoljno zleknili na seдеže in polni veselega pričakovanja krenili proti Kranjski gori. Kmalu smo pustili za seboj megleni Kamnik. Avtobus je požiral kilometre in že smo se peljali mimo Kranja, nato nas je pot vodila mimo Jesenic, sončnih hribov in dolin proti našemu cilju. Takole smo se ob prijetnih zvokih: country, disco in domače pop glasbe, za katero sta poskrbela šofer in Nina, približevali sneženi Kranjski gori. Srce nam je kar poskočilo, ko smo v daljavi zagledali celo armado smučarjev, ki so bili kakor mravlje na veliki sneženi ploščadi. Prevozili smo še nekaj ovinkov in se ustavili pred restavracijo, kjer smo se okrepili po dveurni vožnji ter nabrali novih moči.

Zatem je skupina mladincev – vnetih smučarjev odšla na smučišče, ostali pa smo se odpravili proti drsališču. Kmalu so se najbolj korajžni pognali po ledu, drugi pa smo jih plašno posnemali. V začetku je bilo težko, marsikdo se je „zložil“ po trdi ledeni ploskvi. Vendar vztrajnosti ni manjkalo, tako da je rek: „vaja dela mojstra“, dosegel svoj namen. Nekateri bolj, ostali manj zagrizeno smo se ob priljubljeni glasbi drsali, nemeneč se za hitre urne kazalce. Prehitro je minilo dopoldne in ob enih popoldne so po zvočniku objavili konec rekreacije. Pred odhodom izpred drsališča smo si od tamkajšnjega upravnika izposodili sanke in odkorakali proti smučišču.

Nasmeh soncu

Sonce nas je prijetno grelo in poiskali smo primeren kotiček, da smo lahko bela lica v miru nastavili sončnim žarkom. Nekaj mladincev pa se je zapeljalo na saneh. Sonce je vztrajno sijalo, tako da je bilo zanimivo gledati prelepo gorsko pokrajino, zlasti prikupna smučišča. Ko je sonce nekoliko utonilo za oblaki smo se nekateri odpravili iskat kegljišče. Kar nekaj časa je poteklo, preden smo ga našli. Tedaj smo spoznali, da ima Kranjska gora kar lepo število privlačnih hotelov in restavracij, kar je seveda nad vse potrebno za našo zimsko-turistično metropolo. Veliko je namreč tujih in domačih turistov, ki tu preživljajo svoj zimski dopust. Skoraj že prepričani,

da je iskanje zaman, smo se vsidrali v kegljišču in se kmalu ogreli ob pestrem podiranju kegljev. Nato smo se zabavali ob ročnem nogometu in kot bi mig-nil je bil tu čas odhoda. Napotili smo se proti restavraciji, kjer je bilo naše zbirališče pred povratkom. Na dogovorjenem mestu smo se zbrali dovolj zgodaj, da ni bilo glede odhoda nobenih preglavic. Ob 16. uri smo od tod krenili, prijetno razpoloženi in s polno mero zdravega športnega duha v Radovljico, kjer smo imeli kosilo. Po obilni in okusno pripravljene jedi ter ob izbrani kapljici smo veselo zapeli. Za prijetno vzdušje so poskrbeli šaljivi posamezniki. Dobro volje smo zapustili prijazen gostinski hram. Še potem, ko smo posedli v avtobus in se vračali proti Kamniku, smo nadaljevali s pestrim glasbenim izvajanjem.

V Kamnik smo se vrnili v večernih urah židane volje in z željo, da kmalu spet odidemo na izlet.

S KONFERENCE MLADIH

31. marca 1982 smo se zbrali na letni volilni konferenci, kjer sta bila poleg nas, mladih navzoča še vodja splošne službe tov. Zakrajšek Boris in mentor OO ZSMS Svilanit tov. Beganovič Salem.

Delovna predsednica tov. Šunkar Milena je prisotne seznanila z dnevnim redom mladinske konference.

Prva točka dnevnega reda je bilo poročilo o delu mladinske organizacije v obdobju od maja 1981 do marca 1982, s katerim nas je seznanila predsednica mladine tov. Benkovič Sonja.

Dejavnost predsedstva v omenjenem obdobju se je začela s pripravami na mladinsko volilno konferenco, ki je bila v maju 1981. Tedaj smo izvolili novo predsedstvo mladine. Oblikovane so bile komisije za posamezna področja dela in sicer: tehnična, kulturna, za organiziranost, razvoj in kadrovanje, informativna komisija ter komisija za šport in rekreacijo. Nato smo dokaj uspešno sodelovali pri raznih nalogah in akcijah.

Vključevali smo se pri družbenopolitičnem odločanju v samoupravnih organih v delovni organizaciji, na mladinski delovni akciji „Zvornik 81“ in „Brkini 81“.

Sodelovali smo v akciji najboljši mladi delavci – samoupravljalci, kjer so bili izbrani trije naši aktivni mladinci.

Za primer izrednega stanja smo oblikovali mladinsko – vojno predsedstvo, ki je uspešno delovalo v akciji NNNP.

Vzpostavili smo neposreden stik z OK ZSMS Kamnik. Našo mladinsko organizacijo sta obiskala predstavnika z občinske konference mladih delavcev. Povezali smo se z OO ZSMS tovarne Titan, s katerimi smo obiskali vojašnico Staneta Žagarja v Kranju.

Ob obisku delavk z Geodetskega zavoda SRS smo navezali stike z njihovo OO ZSMS in se dogovorili za nadaljnje sodelovanje.

Uspešno smo sodelovali pri evidentiranju delegatov v samoupravne interesne skupnosti, v samoupravne organe in v zbor združenega dela ter določili predstavnike mladince v samoupravne organe. Pripravili smo tudi volišča.

Sodelovali smo na manifestaciji „PO TITOV POTI“ ob zaključku meseca mladosti v Kamniku. Skupaj z drugimi člani kolektiva smo se udeležili proslave ob 40. obletnici vstaje slovenskega naroda v Ljubljani.

Kulturna komisija je organizirala monodramo „NEKOČ IN DANES“, ki jo je zaigral igralec Dare Ulaga.

Za rekreacijo zaposlenih smo pod vodstvom komisije za šport uredili odbojgarsko igrišče.

Organizirali smo dva izleta. Meseca julija je bil enodnevni izlet v Moščeniško Drago pri Opatiji za vse zaposlene v Svilanitu. Drugi je bil tudi enodnevni in sicer: v Kranjsko goro, ki je bil organiziran za mladince naše OZD. Priredili smo mladinski piknik pri Lovski koči na Kraljevem hribu. Na tovarniškem prazniku smo uredili bar, kjer smo poskrbeli za pijačo in popularno glasbo.

Vključili smo se v programsko volilno konferenco OK ZSMS Kamnik, na kateri je bil zastopan delegat iz naše mladinske organizacije.

Pri svojem dokaj aktivnem delu v tem obdobju smo se srečevali predvsem s premajhno udeležbo mladincev na vseh organiziranih akcijah. Zaradi tega delo posameznih komisij ni moglo popolnoma zaživeti, tako da so vse omenjene akcije rezultat dela celotnega predsedstva. Tudi vključevanje v družbenopolitične organizacije, zlasti v ZK je bilo nezadovoljivo.

Po podanem poročilu nas je tov. Gams Silva seznanila s finančnim poslovanjem. Nadzorni odbor je pregledal poročilo in ugotovil, da je stanje pravilno. Razrešili smo staro predsedstvo in izvolili novo. Člani predsedstva oziroma predsedniki posameznih komisij so ostali prejšnji mladinci, prisotne so bile le nekatere manjše spremembe.

Predsednik mladine je postal Brozovič Igor, sekretarka Slapar Jožica in blagajničarka Gams Silva.

Člani predsedstva in predsedniki posameznih komisij so:

Osolin Nina — predsednica komisije za organiziranost, razvoj in kadrovanje

Bokan Nada — za informiranje

Burnik Vera — za kulturno dejavnost

Jeras Pavle — predsednik komisije za šport in rekreacijo

Šustar Marjan — predsednik tehnične komisije

Benkovič Sonja je predsednica nadzornega odbora.

Pri posameznih komisijah so prisotni še ostali člani in sicer mladinci, ki so izpolnili anketni list.

Po izvolitvi novega predsedstva smo sprejeli akcijski in operativni program za obdobje marec 1982 — marec 1983.

Konferenco smo zaključili z željo, da bi z veseljem in anjvečjo aktivnostjo uresničili zastavljene cilje.

Alenka DOPLIHAR
Ivana SKAMEN

Beli cirkus Svilanitovcov

NA TEKSTILIADI

Bilo je nekega sivega sobotnega jutra. Proti Svilanitu smo hiteli od vseh strani malo drugače opremljeni in tudi z drugačnim namenom, kot sicer vse ostale dni. Torbice so nadomestili tokrat nahrbtniki, v ramena so se nam zajedale težke smuči. Peščica ljudi že stoji pred Svilanitom in zaspano zre v megleno jutro, nekateri so si za zajtrk že prižgali cigareto. Marsikdo je bil v mislih še v topli postelji, saj če ne bi bila na ta dan smučarska Tekstilijada, bi si lahko razkošje v pernicah še precej podaljšali. Vreme ni bilo takšno, da bi ljudi vabilo izza toplih zapečkov, ravno nasprotno marsikoga je zadržalo doma. Tudi radijska poročila zjutraj niso bila prav nič vzpodbudna, saj so poročali, da so ceste zasnežene, mejni prehodi zaprti, potrebna je skrajna previdnost in če nimaš res nujnega opravila, ostani z vozilom raje doma. To zadnje za nas ni moglo veljati, ker smo imeli pred seboj važno nalogo, zastopati našo delovno organizacijo na športnem srečanju s tekstilnimi tovarnami iz regije Ljubljana — okolica. Prvi, ki nas je resno opomnil, zakaj smo se na ta dan podali takoj zgodaj od doma, je bil avtobus, ki je pridrvel v tekmovalnem stilu pred Svilanit in sunkovito ustavil. V njem so bili že tekmovalci iz drugih tekstilnih delovnih organizacij, a za nas je bilo še dovolj prostora. Z udobnih sedežev smo si med vožnjo ogledovali konkurenco in vsak je pri sebi presojal, kakšna bo borba med vratci. V Kranju nas je pozdravilo pravo zimsko vreme, pokrajina je bila že poblejena in iz nizkih oblakov so se vsipale snežinke. Pregledali smo štartno listo in ugotovili, da je mnoge zadržalo slabo vreme doma. Konkurenca pa zato ne bo prav nič manjša, saj so bile zastopane vse kategorije, od tistih še pod dvajsetimi leti do onih od 35 ali 45 let naprej. Z nami so bili smučarji iz bližnjih tekstilnih tovarn TRAK, TO-SAMA, INDUPLATI, FILC, UNIVERZALE — sami znani obrazi, s katerimi se srečujemo večkrat pri delu, vsaj enkrat v letu pa tudi na snežnih pobočjih.

Šofer se je med tem le počasi prebijal po zasneženi cesti proti Kranjski gori, šele ob pogledu na razbite avtomobile ob cesti smo se zavedli, da so razmere na cesti resnično slabe.

S precejšnjo zamudo smo prispeli do Velike doline pri Podkorenu. Na našo srečo so imeli enako zamudo tudi prireditelji in organizatorji srečanja. V meglo in snežni metež zavito smučišče je kmalu oživel. Tople pijače željni smučarji so se nagnetli pred bifejem, drugi spet pred blagajno, kjer smo si kupili smučarske karte. Kljub hudemu sneženju

Zadovoljni nasmeški vedremu dnevu

smo se odpeljali s sedežnico proti smučišču. Po nekaj minutah smo pred sabo zagledali sredi gozda smučišče, ki je bilo vse posejano z rdečimi in modrimi zastavicami. Na smučišču so bile kar tri veleslalomске proge, zato je bilo tem bolj važno, da smo si pogledali, kje in kako je speljana naša proga. Prisluhnili sem izkušenejšim, ki so razlagali, kako se mora vzeti ta ali ona vratica in ogledali smo si „nevarnejša“ mesta. Po zvočniku se je oglasilo sporočilo, da se tekma prične. Že sta mimo nas zdrvela prvi in drugi predvozač, potem smo bile na vrsti ženske. Sedaj je šlo zares. Nekatere so pluzile, druge so v pravem tekmovalnem stilu drvele med vratici proti cilju. Bilo je tudi nekaj manjših napak, posebno naši glavni favoritinji sta imeli smolo, eni se je odpela smučka in je odstopila, drugo je na progi zmotila neka smučarka, da je zavila v sosednjo veleslalomsko progo in se potem znašla v napačnem cilju. Ta naša favoritinja je lahko štart ponovila in potem dosegla prvo mesto v svoji kategoriji. Sama sem se na mestu, kjer so se vse tri veleslalomске proge najbolj približale, zmedla in ustavila, ker sem za trenutek zgubila orientacijo in nisem več vedela, kje so prava vratica. Gledalci so me vzpodbujali z glasnim vpitjem, odpeljala sem naprej in očitno skozi prava vratica, ker nisem bila diskvalificirana. Precej smole smo imeli tudi v kategoriji seniorjev, kjer smo že več let nepremagljivi, tokrat pa je nastala napaka pri odčitavanju časa z elektronske ure in tako smo zgubili prvo mesto v tej kategoriji. Za ponovni štart žal ni bilo več časa. Na cilju je bilo zelo razburljivo, napeto smo pričakovali vsakega naslednjega tekmovalca, ga bodrili in potem pozdravili z navdušenim aplavzom, na semaforju smo opazovali nove uvrstitve in ugotavljali, ali še „držimo“ svoja mesta, ali drsimo po lestvici navzdol. Najbolj prijetno je bilo ob velikem kotlu, iz katerega se je kadil čaj. Topel požirek je bil vsakemu upehanemu tekmovalcu zelo dobrodošel.

Tako se je po nekaj srečnih in nekaj nesrečnih pripetljajih tekmovanje izteklo. Kljub temu, da smo bili iz Svilanita najmanj številna skupina, smo hitro ugotovili, da se nam obeta dobra ekipna uvrstitev. Skoraj vsak izmed nas je lahko pričakoval medaljo. Zato smo se tem bolj veselili proglasitve rezultatov.

Prireditelj DO INDUPLATI JARŠE nas je pred uradno proglasitvijo rezultatov presenetil še z žrebanjem naših štartnih števil in tisti, ki je imel srečo je dobil za spomin na to srečanje izdelek ene izmed sodelujočih delovnih organizacij. Smučarji so bili najbolj veseli izdelkov Svilanita, saj je naša propagandna služba prispevala naš najlepši izdelek — enobarvne frotirke v lepih pastelnih tonih iz našega KOLOR programa. Šal in smeja je bilo na pretek, ker se je zelo pogosto zgodilo, da so izžrebanci dobili dobitke iz svoje delovne organizacije in potem so jih še med seboj manjšali. Temu je sledila svečana progasitev rezultatov, ki je bila izpeljana podobno kot na smučarskih tekmah na najvišjem nivoju. Na pogrnni mizi so blestele medalje — zlate, srebrne in bronaste, sredi njih pa se je lesketal prelep pokal za zmagovalno ekipo. Medalje so dobivale svoje lastnike, obrazi so izražali srečo tekmovalcev, ki so se z zasluženimi odličji na prsih po pristrčnih čestitkah in stiskih rok vračali na svoje prostore. Še vedno je bil pred nami najbolj svečan trenutek — progasitev ekipnega zmagovalca. Napovedovalec je začel s tretjim mestom, ki ga je osvojila ekipa DO TOSAMA, drugo mesto je pripadlo DO INDUPLATI, prvo pa naši skromni ekipi SVILANITA. Pokal je romal iz roke v roko. Osvojili smo prehodni pokal na PRVI TEKSTILIADI regije Ljubljana-okolica. Sklenili smo, da se bomo potrudili in ta pokal obdržali tudi v naslednjih tekmovalnih sezonah.

Lačni in utrujeni od napornega tekmovanja ter zmagovalja smo se vračali proti Kamniku. Zadovoljni smo bili s svojimi uspehi in veseli, da bomo lahko opravičili stroške, ki jih je imela delovna organizacija z nami, ko nam je plačala smučarske karte in vožnjo. Z lepim pokalom bomo to sigurno povrnil, pa tudi pohval ne bo manjkalo.

NAJBOLJŠI NA KRVAVCU

Včasih se vreme kar hudomušno poigra z nami, a tistega dopoldneva, ko smo se odpravili na tovarniško smučarsko prvenstvo na Krvavec je tako prijazno sijalo sonce, da nas je dobra volja spremljala vso pot do zasneženih krvavških smučin. Veselo pričakovanje nam je nekoliko pokvarila zapleteno postavljena proga, a po pojasnilu organizatorja tekmovanja, da bodo progo „popravili“ zmožnostim Svilanitovih tekmovalcev, smo skrbi hitro pregnali in se pognali po belih poljanah, da bi si nabrali še zadnjih večšin pred velikim tekmovalcem.

Prva je startala Nina, ki se je pogumno pognala po progi in si v končni uvrstitvi prismočala v svoji kategoriji prvo mesto. Martina si je očitno pridobila veliko znanja na smučarskem tečaju, ki je bil organiziran v tednu pred tekmovalcem, saj je tako spretno „jemala“ vratica, da jo Mojca in Marička nista mogli prehiteti. Kategorija naših veterank je bila solidna, zmago pa je slavila Magda, ki je domov odnesla kar dve prvi mesti; uganili ste, če ste pri tem

mislili, da je drugo prismočal naš direktor Bogdan, ki je izvrstno prismočal skozi cilj. Fačo kot vsestranski športnik ni imel težav pri naskakovanju prvega mesta, Lojze — Svilanitov smučarski vaditelj — pa je bil nasploh naj—naj—najboljši z najhitrejšim časom na tekmi — 34.58. Za smučarji B kategorije so se po progi drug za drugim vrstili najmlajši Svilanitovi tekmovalci, med katerimi je bil najhitrejši Dušan, nekaj stotink za njim pa sta zaostala Miro in Drago.

Izvrstne rezultate, čudovito vreme in dobro voljo smo proslavili v prijetni domači gostilni na Brniku, kjer so najboljši tekmovalci prejeli nagrade „Svilanit“, ne glede na rezultat, je vsak dobil domačo klobaso s hrenom, ki je bila dobrodošla hudi lakoti in smučarskim naporom. Židana volja pa nas tistega dne ni zapustila še dolgo v noč, ko smo nekateri že zdavnaj zapustili prizorišče petkovega tekmovanja in proslavljanja, drugi pa vztrajno in seveda ob kozarčku še dolgo branili Svilanitove barve.

Lahko nam verjemate, da se je tistega dne 45 smučarjev iz naše tovarne naužilo smučanja, veselja in sonca in se bomo zato prav gotovo zopet srečali prihodnje leto na belem cirkusu Svilanita.

Brane STANKOVIČ

Po sledeh fotoarhiva

ŠE ENKRAT — TAM KJER JE TEKLA MLINŠČICA

Pošteno sem se moral potruditi (in še to ob pomoči sodelavke Mare), da sem si priklical v spomin leto, ko je nastala ta fotografija.

Kot mlad prebijalec sem se s sodelavci postavil pred objektiv fotoaparata; to je bila za tiste čase velika reč, zato nam tudi ni bilo težko zapustiti za nekaj trenutkov odbojarskega igrišča, kjer smo med malico igrali to še dandanašnjo priljubljeno igro. Po-

stavili smo se pred tkalnico Svile in previjalnico votka, ali kot smo jo takrat klicali — BENETKE. Ja, ja, prav ste razumeli, to so bile naše Benetke, ker je pod stavbo tekla Mlinščica.

In tam, kjer je tekla Mlinščica, tam v Mekinjah pred staro tkalnico svile, kjer se je tkal brokat in kravatno blago, tam je nastala ta 26 let stara fotografija.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem za izraze sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti.

Jenc Stane

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moje mame se zahvaljujem vsem sodelavcem za podarjeno cvetje, izraze sožalja in spremstvo na njeni zadnji poti.

Baloh Francka

ZAHVALA

Ob tragični izgubi najinega sina, se iskreno zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem za darovano cvetje in izraze sožalja. Hvala vsem, ki ste ga spremljali na njegovi zadnji, mnogo prežgodnji poti.

Erzar Slavka in Jure

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega sina in brata

Francija KOMATARJA

se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem tovarne Svilanit za izraze sožalja in podarjeno cvetje. Hvala vsem, ki ste ga spremili v njegov pre-rani grob.

Komatar Jože
Pestotnik Milena

„KAMNIŠKI TEKSTILEC“
LETNIK XX, ŠT. 3—4 1982

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE

„SVILANIT“ KAMNIK

GLASILO UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR:

Alenka Doplihar, Stankovič Brane, Okorn Tomaž
Wiegele Bogo, Jerman Anton

Tehnični urednik: SKAMEN IVANA

Odgovorni urednik: BORIS ZAKRAJŠEK

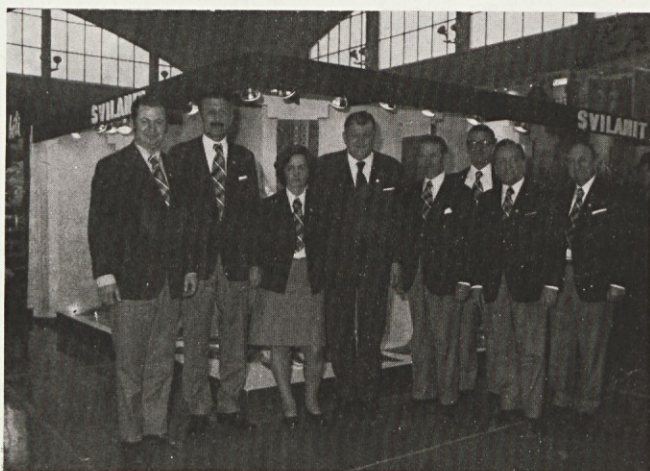
NAKLADA: 800 IZVODOV

Tisk: Tiskarna mestni muzej Idrija

Ljubke natarice so naše sodelavke, ki so pridno stregle na tovarniškem prazniku pred mnogimi leti

Izlet v Maribor (leto 1957)

Posnetek s sejma ko je bil direktor DO še tov. Marcijan

Posnetek med malico (leto 1958)

